

Драги читаоци,

Надамо се да ћете уживати у специјалном новогодишњем издању школског часописа. Трудили смо се да ово издање не буде оптерећено дугим текстовима и тешким темама. Погледајте шта су ваши креативни наставници и ученици радили у протеклих пар месеци. У уводној речи желимо да поздравимо наше најмлађе и најстарије ученике. Наиме, и ове године смо дочекали ново јато првака. Но, то истовремено значи да ћемо ове година морати да махнемо нашим осмацима, који су већ стасали за неке нове школе и приче. У духу овог часописа, решили смо да и једне и друге поздравимо песмом. Као што видите из приложеног, свако време има своју песму и своје посебне чари. Не треба туговати у тренуцима када за нас почињу да важе неки нови стихови. Све смо то ми и све је то живот. Песма по песма и постаћемо велики људи.

Уживајте у читању,
Марко Ђорђевић

ПИСАЊЕ СЛОВА

Писање се брзо учи,
писати зна рука свака
била лева или десна,
слова пише за првака.

А слова су бистра, течна,
попут воде што се пије.
Вук их створи да су вечна,
с њима главе писменије.

К'о у свакој доброј кући
где постоји какав ред,
о словима треба рећи
да имају редослед.

Редоследу име дали,
то верујем да сте знали.
У АЗБУЦИ она стоје
и тридесет места броје.

Т. Булинац

Аа Бб Вв Тт Зз
Џџ Ее Жж Зз Уу
Јј Кк Лл Љљ Мм
Нн Њњ Оо Пп Рр
Сс Шш Ћћ Уу Фф
Хх Цц Чч Џџ Шш

ПРВИ ТАНГО

Девојчице,
ви које сте вечерас последњи пут успавале своје лутке и дошле на ову игранку,
са очима пуним неке трепераве среће,
плавим и великим као највећи, најплављи цвет,
ви, са осмехом топлијим од месечине на пропланку,
ви, заљубљене у прву локну на свом челу
и заљубљене у цео свет,

и сви дечаци,
ви који сте вечерас први пут уљем зализали косу,
па вам се одједном чини да сте озбиљни
и слични одраслим људима,
ви са кликерима у џепу и пегама на носу,
ви, што се правите трако, много важни,
а срце вам као миш дрхти у грудима,

хајде,
почнимо овај први танго у животу!
Играјмо!
Није страшно!
Два лево - један десно!
Ево бројимо сви у глас!

Збогом, оловни војници!
Збогом, детињство са кикама и плавом машном!
Збогом, све оно што је било јуче!
Добро нам дошло све ово што је испре нас!

Није ово час хемије ни математике.
Зато: умирите се за тренутак.
Тихо за оне пред којима се вечерас
отвара младост широка.

Уместо лутака,
пред сваком девојчицом клања се по један живи,
пегави лутак.
Уместо кликера,
у срце сваког дечака котрљају се два топла
и насмејана ока.

